

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/6/2025
Identifikačné číslo spisu: 5317204626
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:5317204626.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti RAVEN a. s., Považská Bystrica, Šoltésovej 420/2, IČO: 31 595 804, proti žalovaným 1/ K. Y. T., narodenému XX. I. XXXX, Č., Q. XXXX/XX, zastúpenému Priel & Partners s. r. o., Bratislava, Pribišova 3174/8, IČO: 50 840 878, 2/ E. V., narodenému 14. januára 1957, Č. XX, zastúpenému advokátom JUDr. Marekom Belkom, Čadca, F. Kráľa 1504, o zaplatenie 27.067,27 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. CA-9Csp/49/2017, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. marca 2023 sp. zn. 10CoCsp/30/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina, pôvodne Okresný súd Čadca, (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 29. októbra 2021 č. k. 9Csp/49/2017 - 443, uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 27.069,27 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 11.461,12 eura od 18. februára 2017 do 3. marca 2017, úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 6.508,64 eura od 4. marca 2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 8.631,35 eura od 3. marca 2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 11.791,75 eura od 6. mája 2017 do zaplatenia s tým, že plnením dlžníka Š. U.M.G., narodeného 23. augusta 1959, ktorého povinnosť vyplýva z platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Čadca č. k. 9Csp/49/2017-77 zo 6. decembra 2017 zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovaných 1/ a 2/ a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I.); žalobkyni priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku a ktorú náhradu trov sú žalovaní 1/ a 2/ povinní uhradiť žalobkyni spoločne a nerozdielne s tým, že plnením dlžníka Š.M. U.M.G., narodeného 23. augusta 1959, ktorého povinnosť vyplýva z platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Čadca č. k. 9Csp/49/2017-77 zo 6. decembra 2017 zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť žalovaných 1/ a 2/. Súd prvej inštancie mal za preukázaný

skutkový stav a to, že dňa 22. februára 2001 bola medzi žalobkyňou ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 (pôvodný názov IB & M EUROPE, spol. s r. o.) ako kupujúcim uzatvorená Rámcová kúpna zmluva č. 706/6/02/01 (ďalej aj ako „Zmluva“). Predmetom zmluvy bola dodávka obchodného tovaru - valcovaných výrobkov zo železa alebo nelegovanej ocele dodaných v súlade s predloženými objednávkami kupujúceho. Cena tovaru bola dojednaná dohodou zmluvných strán ako cena jednotková bez DPH s tým, že právo fakturovať kúpnu cenu kupujúcemu vzniká dňom splnenia dodávky tovaru. Zároveň bol v Zmluve dojednaný úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne z dohodnutej kúpnej ceny za každý deň oneskorenia s úhradou kúpnej ceny. V prípade prekročenia limitu hodnoty dodaného tovaru s omeškaním úhrady faktúr pozastaví dodávateľ ďalšie dodávky. V zmysle dojednaných dodatkov k Zmluve (č. 1 až č. 4) bol dojednaný limit hodnoty dodaného tovaru na 2.000.000,- Sk a bola dojednaná splatnosť faktúry na 60 dní. Zároveň bolo dojednané, že v prípade, ak kupujúci neuhradí faktúru do 10 dní po lehote splatnosti, vyhradzuje si predávajúci právo dofakturovať kupujúcemu 1 % zvýšenia ceny neuhradeného tovaru, s čím kupujúci výslovne súhlasil. Následne boli uzavreté ďalšie dodatky k Zmluve (spolu 14), ktoré boli dohodami o uznaní záväzku. Následne bol 20. mája 2015 medzi žalobkyňou a spoločnosťou Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 uzavretý dodatok č. 19, ktorým bol nahradený čl. 1 Zmluvy a podľa ktorého predmetom zmluvy bola dodávka obchodného tovaru - stavebného materiálu, valcovaných výrobkov zo železa alebo nelegovanej ocele, prípadne iného predávajúcim dodaného tovaru, dodaného v súlade s predloženými objednávkami kupujúceho. Limit hodnoty dodaného tovaru bol stanovený na 20.000 eur s DPH s tým, že v prípade prekročenia limitu predávajúci pozastaví ďalšie dodávky kupujúcemu až do úhrady záväzkov kupujúceho pod tento limit, a to aj v prípade, ak tieto nie sú ešte v dátume splatnosti. Zároveň si zmluvné strany dojednali právo odstúpiť od zmluvy písomným oznámením, ak druhá zmluvná strana opakovane poruší zmluvu, alebo podstatným spôsobom poruší zmluvu a z dôvodov uvedených v zákone. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na spôsob konania v mene obchodnej spoločnosti, zapísaný v obchodnom registri pri spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 a to, že spoločnosť zastupujú a za ňu podpisujú konatelia, každý samostatne, okrem prípadov: predaj a kúpa nehnuteľných vecí za cenu nad 100 000,- Sk, predaj a kúpa nehnuteľností za cenu nad 100.000,- Sk, poskytovanie alebo prevzatie pôžičiek a úverov, uzatváranie obchodov v hodnote nad 100.000,- Sk, kedy konajú konatelia spoločne. Súd prvej inštancie zároveň odkázal na faktúry č. FA 101613331, č. FA 101700875, č. FA 101701951 a č. FD 101700014. Dňa 13. mája 2015 bola medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovanými 1/ a 2/ a pôvodným žalovaným 3/ ako ručiteľmi za účasti spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 ako dlžníka uzavretá dohoda o ručení podľa § 303 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj ako „ObZ“ alebo „Obchodný zákonník“). Podľa dohody o ručení vzali ručiteľia na vedomie, že žalobkyňa ako veriteľ uzatvorila s Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 ako dlžníkom Zmluvu na opakujúce sa dodávky tovaru, pričom ručiteľia vyhlásili, že podľa § 303 a nasl. ObZ uspokojia už v súčasnosti existujúce, ako aj v budúcnosti vzniknuté pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, a to: a) pohľadávky a ich príslušenstvo, ktoré vznikli alebo vzniknú v dôsledku alebo v súvislosti s nezaplatením kúpnej ceny za opakujúce sa dodávky objednaného tovaru, prípadne s tým spojených služieb, na zaplatenie ktorej je dlžník povinný z rámcovej kúpnej zmluvy v znení jej prípadných dodatkov alebo z inej zmluvy na dodávku tovaru alebo služieb uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom, b) pohľadávku a jej príslušenstvo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá vznikla alebo vznikne v dôsledku vecného plnenia veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, c) pohľadávky, ktoré vznikli, alebo vzniknú na uhradenie zmluvných pokút alebo škôd podľa rámcovej kúpnej zmluvy alebo inej medzi veriteľom a dlžníkom uzatvorenej zmluvy na dodávku tovaru a služieb, a to v prípade, ak dlžník veriteľovi neuhradí pohľadávku riadne a včas. Zároveň bolo dohodnuté vylúčenie § 306 ods. 1 ObZ na tento právny vzťah. Ručiteľia sa pohľadávku zaviazali uhradiť do 3 dní od obdržania výzvy. Dohoda o ručení bola uzatvorená na dobu neurčitú a jej platnosť a účinnosť nastala dňom jej podpísania zo strany všetkých účastníkov, pričom k zmene či zrušeniu môže dôjsť iba vzájomnou písomnou dohodou všetkých účastníkov. Záväzok ručiteľov z dohody zaniká až úplným zaplatením pohľadávky, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Súčasne si účastníci dohody o ručení dohodli, že ich právny vzťah sa spravuje Obchodným zákonníkom. Výzvami z 30. mája 2017 vyzval žalobca žalovaného 1/, 2/, a pôvodného žalovaného 3/ k úhrade sumy vo výške 27.069,27 eura z faktúr FA 101613331, č. FA 101700875, FA 101701951, FD 101700014 a FD 101700021 z titulu ručenia na základe Dohody o ručení. Výzva bola doručená

žalovanému 1/, 2/ a pôvodnému žalovanému 3/ zhodne dňa 1. júna 2017. Súd prvej inštancie uviedol, že sporným medzi stranami sa stala platnosť Zmluvy, kedy žalovaní 1/ a 2/ tvrdili, že Zmluva bola podpísaná nezákonným spôsobom v rozpore so spoločenskou zmluvou spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941, pričom toto tvrdenie bližšie nekonkretizovali. Súd prvej inštancie z dôvodu nekonkrétnosti a nejednoznačnosti obrany žalovaných túto vyhodnotil ako nedôvodnú. Rovnako tak podľa jeho názoru v konaní nebola preukázaná taká okolnosť, ktorá by bola spôsobilá viesť k záveru o neplatnosti tejto Zmluvy, na ktorú by súd bol povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Zmluvu za spoločnosť Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 podpísali všetci konatelia, teda žalovaný 1/, žalovaný 2/ aj pôvodný žalovaný 3/, čo nebolo ani rozporované žalovaným 1/ a 2/. Netvrdili a nepreukázali, že podpisy nachádzajúce sa na v konaní predloženej Zmluve číslo 706/6/02/01 na strane kupujúceho nie sú ich podpismi a pôvodného žalovaného 3/. Žalovaní 1/ a 2/ spolu s pôvodným žalovaným 3/ podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Žilina boli v čase uzatvorenia predmetnej rámcovej kúpnej zmluvy konateľmi spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941, na základe čoho boli oprávnení túto Zmluvu uzatvoriť. Rovnako tak bola podmienka podpisov všetkých troch konateľov splnená aj vzhľadom na to, že šlo o kúpu a predaj nad finančný limit 3.319,39 eur (100.000,- Sk). Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že označenie osoby konateľa v Zmluve identifikáciou len jedného z konateľov, keď Zmluvu v skutočnosti podpísali všetci konatelia spoločne, je len formálnym nedostatkom nemajúcim vplyv na platnosť Zmluvy. Podstatným a rozhodujúcim je to, že Zmluva skutočne bola podpísaná všetkými tromi konateľmi spoločne tak, ako vyžadoval zápis v obchodnom registri spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941. Podľa názoru súdu prvej inštancie Zmluva súčasne obsahovala všetky vyžadované obsahové náležitosti, t. j. označenie zmluvných strán, predmet zmluvy - kúpa a predaj v zmluve špecifikovaného tovaru a cenu. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na záver aplikačnej praxe spočívajúci v preferovaní platnosti zmlúv pred ich neplatnosťou. V danom prípade obsah rámcovej kúpnej zmluvy číslo 706/6/02/01 z 22. februára 2001 nie je vnútorne rozporný, jej predmet je dostatočne určitý, nevyvolávajúci žiadne pochybnosti. Súd prvej inštancie preto rámcovú kúpnu zmluvu číslo 706/6/02/01 z 22. februára 2001 vyhodnotil ako platný právny úkon. Súd prvej inštancie nezistil žiadne nedostatky ani vo vzťahu k dodatku č. 19 k Zmluve, ktorý bol tiež podpísaný všetkými konateľmi zo strany Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941. Pokiaľ žalovaní namietali platnosť aj tohto dodatku, opätovne súd prvej inštancie uviedol, že táto obrana bola nekonkrétna, kedy žalovaní nešpecifikovali, v čom vidia nezákonnosť spôsobu podpisu tohto dodatku, na základe čoho bola vyhodnotená ako nedôvodná. V konaní bolo ďalej preukázané uzatvorenie dohody o ručení z 13. mája 2015 medzi žalobcom a žalovaným 1/, 2/ a pôvodným žalovaným 3/ ako ručiteľmi podľa § 303 a nasl. ObZ. Žalovaný 1/ a 2/ uzatvorenie a obsah danej dohody nerozporovali, preto súd prvej inštancie toto vzal za nesporné v spojení so skutočnosťou, že boli dodržané obsahové i formálne náležitosti dohody o ručení podľa § 303 ObZ. V kontexte námietok žalovaného 1/ a 2/ súd prvej inštancie uviedol, že spoločnosť Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 je v prípade dohody o ručení len tzv. „vedľajším účastníkom“, preto prípadný rozpor dohody o ručení so spoločenskou zmluvou v časti obmedzenia konat' za spoločnosť sa na dohodu o ručení nevzťahuje.

1.1. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal splnomocnením Ing. Františka Blaška na podpisovanie dohody o ručení z 13. mája 2015 za žalobkyňu. Súdu prvej inštancie bola predložená plná moc z 5. marca 2012, ktorou žalobkyňa ako splnomocniteľ splnomocnila osobu Ing. Františka Blaška podľa § 31 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako „OZ“) na podpisovanie okrem iného i dohôd o ručení za žalobkyňu ako veriteľa, kde sa za splnenie záväzku dlžníka voči žalobkyňi zaručuje tretí subjekt. Zároveň z § 32 a § 33 OZ nevyplýva pre prípad konania bez plnej moci alebo jej prekročenia neplatnosť právneho úkonu, avšak len otázka viazanosti splnomocniteľa týmto záväzkom, pričom právo namietat' prekročenie oprávnenia prináleží len tomu, za koho bol úkon vykonaný. Preto súd prvej inštancie vyhodnotil dohodu o ručení z 13. mája 2015 za platne uzatvorenú a účinnú. Na základe tejto dohody o ručení vznikol žalovanému 1/, žalovanému 2/ a pôvodnému žalovanému 3/ záväzok uspokojiť existujúce, ako aj v budúcnosti vzniknuté pohľadávky žalobkyne ako veriteľa voči obchodnej spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941, na zaplatenie ktorých je povinná spoločnosť Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 z rámcovej kúpnej zmluvy číslo 706/6/02/01 v znení jej prípadných dodatkov a to aj bez doručenia predchádzajúcej výzvy na plnenie.

1.2. Žalobkyňa si v tomto konaní po nadobudnutí právoplatnosti platobného rozkazu, č. k. 9Csp/49/2017-77 zo 6. decembra 2017 voči pôvodnému žalovanému 3/ naďalej voči žalovaným 1/ a 2/ uplatnila nárok na zaplatenie tovaru fakturovaného faktúrami č. FA101613331, č. FA 101700875 a č. FA101701951, spolu vo výške 26.931,74 eura. Dodanie tovaru vyfakturovaného predmetnými faktúrami žalobkyňou spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941, vyplynulo z predložených dodacích listov č. DL101614993 (ku faktúre č. FA101613331), č. DL101700948 (ku faktúre č. FA101700875) a č. DL101702180 (ku faktúre č. FA101701951), na ktorých obchodná spoločnosť Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 potvrdila prevzatie tovaru čo do množstva i kvality. K uvedenému boli predložené aj objednávky zo spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941. Obranu žalovaných týkajúcu sa nepredloženia, neschválenia či neplatného vystavenia súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú. Okolnosť, ako spoločnosť Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 pri objednávkach postupovala, či dodržala, resp. nedodržala svoj vnútorne stanovený formálny postup, za žiadnych okolností nemôže ísť na ujmu a ťarchu žalobkyne. Ako nedôvodnú súd prvej inštancie vyhodnotil i obranu žalovaného 1/, že žalobkyňa porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy, keď prekročila dojednaný limit hodnoty dodávaného tovaru a tovar dodávala i pri ňou tvrdenom neuhradení záväzkov spoločnosťou Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobkyne, že obmedzenie dodávok dojednaného tovaru v limite vymedzenom v Zmluve v znení jej dodatkov bolo právom žalobkyne, nie jej povinnosťou.

1.3. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal tvrdeniami žalovaného 1/ týkajúcimi sa uplatňovania odopretia plnenia podľa § 549 OZ, čo súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodné. Žalobkyňa ako veriteľ a žalovaní 1/ a 2/ a pôvodný žalovaný 3/ ako ručiteľia si v dohode o ručení z 13. mája 2015 v čl. IV bod 3 dojednali, že ich právny vzťah sa bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Otázka ručenia je v Obchodnom zákonníku upravená komplexne. Nie je preto možné na vzájomný vzťah žalobkyne a žalovaných 1/, 2/ a pôvodného žalovaného 3/ z titulu ručenia aplikovať ustanovenie § 549 OZ. Žalovaný 1/ taktiež namietal, že dodatok č. 19 k Zmluve bol uzavretý až po uzatvorení dohody o ručení, preto sa táto dohoda naň nevzťahuje. Súd prvej inštancie uviedol, že právny vzťah z titulu ručenia je akcesorickým záväzkom závislým od hlavného obligačného záväzku. Zmena hlavného záväzku, ktorá nemá za následok zánik tohto hlavného zabezpečeného záväzku, nemá za následok ani zánik ručiteľského záväzku. Uzatvorenie dodatku č. 19 k Zmluve bez toho, aby zanikol záväzkový vzťah zo Zmluvy, nespôsobuje preto zánik ručiteľského záväzku a žalobkyňa má právo domáhať sa voči žalovaným plnenia, ktoré nesplnil dlžník. Súd prvej inštancie taktiež poukázal na skutočnosť, že ručiteľia písomne vyhlásili, že uspokojia nielen existujúce, ale aj v budúcnosti vzniknuté pohľadávky žalobkyne ako veriteľa voči obchodnej spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941. Danú obranu preto vyhodnotil súd prvej inštancie taktiež ako nedôvodnú.

1.4. Za uvedeného stavu, keďže právny vzťah medzi žalobkyňou ako predávajúcim Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 ako kupujúcim z titulu Zmluvy v znení jej dodatkov súd prvej inštancie vyhodnotil ako platný, v dôsledku čoho bolo možné záväzky spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 ako dlžníka z tejto zmluvy vyplývajúce zabezpečiť ručením a dohoda o ručení zo dňa 13. mája 2015 bola taktiež vyhodnotená ako platná, vznikla podľa súdu prvej inštancie žalovaným 1/ a 2/ povinnosť uhradiť žalobkyňu ako veriteľovi na základe jeho výzvy záväzkov obchodnej spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941. Výzva žalobkyne na úhradu záväzku fakturovaného faktúrami číslo FA101613331 v rozsahu sumy 6.508,64 eura nezaniknutej započítaním, FA1017000875 v rozsahu celej fakturovanej sumy 8.631,35 eura a číslo FA101701951 v rozsahu celej fakturovanej sumy 11.791,75 eura žalovanými 1/ a 2/, ako aj pôvodnému žalovanému z titulu ich ručenia na základe dohody o ručení bola každému zo žalovaných doručená dňa 1. júna 2017. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ v konaní netvrdili a nepreukázali, že uvedenú sumu spolu vo výške 26.931,74 eura za tovar dodaný obchodnej spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 zaplatili hoc i len čiastočne. Súd prvej inštancie preto zo všetkých uvedených dôvodov žalovaných 1/ a 2/ v súlade s § 303 a nasl. ObZ zaviazal k úhrade sumy vo výške 26.931,74 eura, ako aj žalovaných 1/ a 2/ zaviazal k povinnosti uhradiť žalobcovi sumu vo výške 137,53 eura vyfakturovanú faktúrou číslo FD1017000014 ako navýšenie ceny neuhradeného tovaru o 1 %, ktoré navýšenie si žalobca ako predávajúci a obchodná spoločnosť Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 dojednali v čl. 4.3 Zmluvy v znení dodatku číslo 4 uzatvoreného dňa 14. apríla 2009, ktorý dodatok bol

podpísaný všetkými konateľmi spoločnosti Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941, čím bolo dodržané obmedzenie vyplývajúce z obchodného registra k uvedenej spoločnosti o rozsahu konania jednotlivých konateľov. Výšku uvedeného navýšenia žalovaní 1/ a 2/ v konaní žiadnym spôsobom nerozporovali. Preto zo všetkých uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalovaných 1/ a 2/ zaviazal k povinnosti uhradiť žalobkyni spoločne a nerozdielne celkom sumu vo výške 27.069,27 eura (26.931,74 eura + 137,53 eura) s tým, že v rozsahu plnenia pôvodného žalovaného 3/, ktorého povinnosť vyplýva z platobného rozkazu, č. k. 9Csp/49/2017-77 zo 6. decembra 2017, zaniká povinnosť plniť žalobkyni žalovaným 1/ a 2/. Keďže obchodná spoločnosť Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 svoj záväzok zaplatiť za dodaný tovar fakturovaný faktúrami číslo FA101613331, číslo FA101700875 a číslo FA101701951 riadne a včas neuhradila, s úhradou sa dostala do omeškania a tento záväzok neuhradili ani žalovaní 1/ a 2/ spolu s pôvodným žalovaným 3/, vznikol žalobkyni v súlade s § 369 ObZ i nárok na úrok z omeškania v dojednanej výške, inak vo výške stanovenej nariadením vlády Slovenskej republiky. V danom prípade si žalobkyňa a Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 v čl. 5 bod 5.2 Zmluvy dojednali pre prípad omeškania úhrady kúpnej ceny úrok z omeškania vo výške 0,1% denne z dohodnutej kúpnej ceny. Súd prvej inštancie sa ďalej nestotožnil s tvrdením žalovaného 1/, že takéto dojednanie výšky úroku z omeškania je neplatné pre jeho rozpor s dobrými mravmi, obchodnými zvyklosťami. Úrok z omeškania v rozsahu 0,1% denne, t. j. 36,50 % ročne v obchodno-záväzkovom vzťahu súd prvej inštancie nepovažoval za rozporný so zásadami poctivého obchodného styku a poukázal na závery aplikačnej praxe, napríklad rozsudok Najvyššieho súdu, sp. zn. 4Obo/261/1996. Preto v súlade s § 369 ObZ zaviazal žalovaných 1/ a 2/, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobkyni i úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 11.461,12 eura od 18. februára 2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry číslo FA101613331, do 3. marca 2017, kedy došlo k čiastočnej úhrade uvedenej faktúry čo do sumy 4.952,48 eura, úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 6.508,64 eura od 4. marca 2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po čiastočnej úhrade faktúry číslo FA101613331, do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 8.631,35 eura od 3. apríla 2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry číslo FA101700875, do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 11.791,75 eura od 6. mája 2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry číslo FA101701951, do zaplataenia s tým, že v rozsahu plnenia pôvodného žalovaného 3/, ktorého povinnosť vyplýva z platobného rozkazu, č. k. 9Csp/49/2017-77 zo dňa 6. decembra 2017 zaniká povinnosť plnenia žalovaných 1/ a 2/. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový zákonník (ďalej aj ako „CSP“).

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ rozsudkom z 31. marca 2023 sp. zn. 10CoCsp/30/2022 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (I.) a žalobkyni priznal voči žalovanému 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (II.). Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolacie námietky oboch žalovaných týkajúce sa odňatia im možnosti konať pred súdom, resp. znemožnenia uskutočňovať im prináležiace procesné práva v spojitosti s vykonaním pojednávania súdu prvej inštancie 29. októbra 2021 sú neopodstatnené. Žalovaný 2/ bol na daný termín pojednávania riadne a včas predvolaný (predvolanie doručené prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu 5. októbra 2021). Podaním právneho zástupcu JUDr. Belku, učeným 27. októbra 2021 (č. l. 425 až 426), požiadal menovaný o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, pojednávanie však odročil nežiadal a z dôvodu pracovných povinností ospravedlnil aj neprítomnosť klienta - žalovaného 2/. Výslovne uviedol, že klient súhlasí, aby sa pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Odvolacie tvrdenie o nenariadení ani jediného pojednávania a o nedostatku možnosti „bezprostrednej konfrontácie“ s protistranou preto odvolací súd označil za nedôvodné. Súdne pojednávanie bolo nariadené aj riadne vykonané. Ku „konfrontácii“ s protistranou teda neprišlo výlučne pre správanie samotného žalovaného 2/, ktorý sa pojednávania nezúčastnil. Odvolací súd ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný 1/ bol taktiež riadne a včas predvolaný na predmetné pojednávanie nariadené na 29. októbra 2021. Jeho právny zástupca - Priecl & Partners s. r. o. - požiadal o odročenie daného pojednávania podaním z 26. októbra 2021 (došlým daného dňa v čase mimo úradných hodín súdu prvej inštancie, č. l. 410) z dôvodu zdravotného stavu konateľa právneho zástupcu JUDr. Martina Priecla. Pripojený bol aj sken potvrdenia o práceneschopnosti menovaného odo dňa 18. októbra 2021, ktoré potvrdenie obsahovalo tiež záznam o dňoch kontroly 27. októbra 2021 a 3. novembra 2021. Uviedol, že substitučné zastúpenie nie je možné pre zložitosť veci, krátkosť času a

„geografický kontext“ a vylučuje ho i „legitímny nesúhlas klienta“. Z daného titulu ospravedlnil tiež klientovu (žalovaného 1/) neúčast' na pojednávaní. Súd prvej inštancie dňa 27. októbra 2021, t. j. deň nasledujúci po doručení žiadosti o odročenie pojednávania, oznámil strane žalovaného 1/, že žiadosti o odročenie pojednávania nevyhoviel a to spolu s odôvodnením daného postupu a s jednoznačným vyjadrením, že dané pojednávanie bude vykonané. Na ďalšie dodatočné vysvetlenie žiadosti o odročenie pojednávania zo strany právneho zástupcu zo dňa 28. októbra 2021 opätovne súd prvej inštancie reagoval promptne a uviedol, že žiadosti sa nevyhovuje. Na základe uvedeného mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie konal plne súladne s § 183 CSP, reagoval bezodkladne spolu s odôvodnením procesného postupu. Uvedený postup súdu prvej inštancie nebolo možné podľa odvolacieho súdu označiť za vadný v kontexte odvolacej námietky žalovaného 1/ o „ponechaní v nesprávnom domnení“ v otázke odročenia súdneho pojednávania. Rovnako tak odvolací súd uviedol, že nebola zo strany právneho zástupcu žalovaného 1/ vymedzená a preukázaná skutočnosť odôvodneného trvania žalovaného 1/ na osobnom zastúpení len zvoleným právnym zástupcom, keď udelené plnomocenstvo zo 6. mája 2019 (č. l. 220) obsahuje jednoznačný súhlas so substitučným zastúpením. Odvolací súd sa taktiež zaoberal tvrdením o nerešpektovaní opatrení na zabránenie šírenia ochorenia covid-19, kde poukázal na § 1 ods. 2 vyhlášky č. 24/2021 Z. z.

2.1. Odvolací súd sa ďalej vyjadril k meritornej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2014. Vo vzťahu k zmluve o ručení uzavretej medzi žalobkyňou (ako veriteľom) a žalovanými 1/ a 2/ - a aj Š. U. - ako ručiteľmi odvolací súd uviedol, že výklad smerujúci k neplatnosti do úvahy neprichádza, keďže strany daného právneho úkonu jednoznačne zadefinovali jeho právny režim odkazom na § 303 a nasl. ObZ, pričom žalovaní 1/ a 2/ nevymedzili nič konkrétne, v čom by dohoda o ručení z 18. mája 2015 mala dotknutým zákonným ustanoveniam odporovať. Na platné ručenie v zmysle § 303 ObZ postačuje písomné vyhlásenie osoby/subjektu veriteľovi, že uspokojí veriteľov dlh, ak ho nesplní jeho dlžník. Vychádza sa z prezumovanej akceptácie takéhoto prehlásenia veriteľom. Pokiaľ v posudzovanej veci došlo k uzavretiu dohody medzi veriteľom a ručiteľmi, súčasťou dotknutého dvojstranného úkonu jednoznačne bolo aj určujúce písomné vyhlásenie ručiteľov (ich prejav vôle), že uspokojia záväzok veriteľa, pokiaľ ho nesplní dlžník. Odvolací súd mal za to, že dlžník nie je v zmysle zákonnej úpravy bezprostredným účastníkom právneho úkonu ručenia, preto eventuálne nedôslednosti v rámci vymedzenia jeho pozície, či pôsobenia pri danom úkone nemajú osobitnejší význam z hľadiska platnosti samotného ručiteľského záväzku. Len fakt, že pri označení dlžníka (ktorý ani nie je účastníkom dotknutého právneho úkonu) je uvedený len jeden z konateľov, nemôže viesť k záveru o neplatnosti daného právneho úkonu. Úprava ručenia v Obchodnom zákonníku je komplexná, preto nebolo podľa odvolacieho súdu namieste aplikovať (podporne) i ustanovenia Občianskeho zákonníka o ručení. Súčasne, žalovaný 2/ s poukazom na § 549 OZ nevymedzil okolnosti, ktorými by mal veriteľ zaviniť, že pohľadávku nemôže uspokojiť dlžník. Odvolací súd zároveň poukázal na skutočnosť, že zavinenie nemožnosti dlžníka splniť jeho dlh sa neviaže k vzniku záväzku (t. j. k dodávaniu tovarov napriek nedostatočnej platobnej disciplíne pri úhrade predchádzajúcich dodávok dlžníka), ale k procesu/aktu (s)plnenia dlhu. Poukázanie odvolateľov na to, že nárokováné sumy pochádzajú z dlhu, ktorý vznikol až po uzavretí dohody o ručení, považoval odvolací súd taktiež za neopodstatnenú námietku a stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie. Uviedol, že podľa § 304 ods. 2 ObZ možno ručením zabezpečiť aj záväzok, ktorý vznikne v budúcnosti a súčasne samotná dohoda o ručení obsahuje v bode II. takýto prejav ručiteľov.

2.2. V časti námietky neplatnosti Zmluvy mal odvolací súd taktiež za to, že nemožno dospieť k záveru o neplatnosti. Z odvolacej argumentácie žalovaných 1/ a 2/ nebolo zrejmé, v čom konkrétne - v akom konaní nezodpovedajúcom zápisu v obchodnom registri, má spočívať nimi tvrdená neplatnosť dotknutej Zmluvy. Zmluvu dňa 22. februára 2001 uzavrela obchodná spoločnosť Beer Sheva s. r. o., IČO: 31 593 941 (pôvodný názov IB & M EUROPE, spol. s r. o.) zastúpená všetkými konateľmi, čo je zrejmé z jej podpísania všetkými konateľmi (K. Y. T.Á.V. - žalovaný 1/, E. V. - žalovaný 2/ a Š. U.). Odvolací súd sa stotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že to, že v záhlaví Zmluvy je označený ako konateľ kupujúceho len žalovaný 1/, je iba formálnou nepresnosťou, nemajúcou vplyv na to, že písomná zmluva bola (súčasným) prejavom vôle všetkých troch konateľov. Zodpovedala teda oprávneniu konat' za obchodnú spoločnosť bez akéhokoľvek majetkového obmedzenia - v individuálnych okolnostiach

súdnej veci do hodnoty 100.000,- Sk. Takýmto spôsobom, t. j. všetkými konateľmi spoločne, boli uzavreté aj jednotlivé Dodatky č. 1 až 19 k Zmluve (vrátane napr. uznání záväzkov z predchádzajúcich vzájomných obchodov). Taktiež vo vzťahu k nim sa z hľadiska oprávnenia konať za obchodnú spoločnosť jednoznačne jedná o platný právny úkon. Podľa názoru odvolacieho súdu je v danej veci až nepochopiteľné, keď žalovaný 2/ uviedol, že ručiteľia by nevyjadrili súhlas s Dodatkom č. 19, keď zároveň tento dodatok bol podpísaný všetkými konateľmi dlžníka, ktoré fyzické osoby sú totožné osoby, ako ručiteľia. Odvolací súd mal ďalej súhlasne so závermi súdu prvej inštancie za preukázané, že tovar žalobkyňou kupujúcemu bol dodaný a to s ohľadom na dodacie listy. Uvedením podpisu preberajúcej osoby na dodacom liste sa tovar považuje za riadne prevzatý kupujúcim, čomu zodpovedajú dodacie podmienky podľa článku 2.4 Dodatku č. 19 a podpis žalovaného 2/ na dodacích listoch. Námiety, že tovar nebol prevzatý oprávnenou osobou, považoval vzhľadom na uvedené odvolací súd za irelevantné. K uvedenému odvolací súd dodal, že objednávanie tovarov a služieb, resp. ich preberanie je štandardnou súčasťou bežnej prevádzkovej činnosti obchodných/výrobných spoločností, v rámci ktorých za právnické osoby konajú k tomu poverené fyzické osoby (najmä zamestnanci, či konatelia), a preto takéto konanie (svojou povahou obvyklé prevádzkové činnosti) nie je možné zamieňať s konaním v mene obchodných spoločností v rámci samotného uzatvárania zmluvných vzťahov.

2.3. K námiety neprimeranosti úrokov z omeškania odvolací súd uviedol, že táto námieta bola obmedzená iba na tvrdenie tejto neprimeranosti bez bližšieho vymedzenia. Obdobne žalovaný 1/ v spojitosti s tvrdenou neprimeranosťou odkázal na „rozsiahlu judikatúru slovenských súdov“, ale neoznačil jediné súdne rozhodnutie, ktoré by jeho argumentáciu potvrdzovalo. Odvolací súd nad rámec odvolacieho prieskumu konštatoval, že pri úvahách o eventualite neprimeranosti výšky úrokov z omeškania dohodnutej medzi zmluvnými stranami pre nesúlad s dobrými mravmi, či so zásadami poctivého obchodného styku, treba mať na zreteli, že v rozpore s dobrými mravmi i zásadami poctivého obchodného styku je v prvom rade vada riadneho a včasného plnenie záväzku dlžníka, teda uplatňovanie úrokov z omeškania je až následkom predchádzajúceho neplnenia si zásadným spôsobom elementárnych zmluvných povinností dlžníka. Výška úrokov z omeškania v obchodnoprávných vzťahoch, ktorým bol i základný vzťah medzi žalobcom a kupujúcou obchodnou spoločnosťou, je primárne určená dohodou strán, teda určená na základe dobrovoľne prejavenej vôle (§ 369 ods. 1 ObZ). Žalovaní 1/ a 2/, ktorí v pozícii konateľov kupujúceho boli bezprostrednými účastníkmi kontraktčného procesu, ani len netvrdili, že by v jeho rámci malo dôjsť k akémukoľvek neadekvátnemu tlaku zo strany žalobkyne (napríklad práve aj) v otázke dojednávania výšky úrokov z omeškania. Odvolací súd uviedol, že skôr naopak, z „histórie“ obchodných vzťahov medzi žalobkyňou a kupujúcim je zrejmá nemalá miera ústretovosti žalobkyne ku kupujúcej obchodnej spoločnosti napriek nie zanedbateľným nedostatkom v jej platobnej disciplíne; čoho prejavom sú i jednotlivé dodatky Zmluvy. Odvolací súd opäť v danom kontexte zdôraznil, že ručiteľmi a konateľmi dlžníka sú totožné fyzické osoby. To znamená, že tak pri uzatváraní ručiteľského záväzku (vrátane výslovného prihlásenia sa k ručeniu aj za budúce záväzky dlžníka), ako i pri uzatváraní dodatkov k Zmluve mali dostatočne kvalifikovanú vedomosť o hlavnom záväzkovo-právnom vzťahu; čo v plnej miere platí i pre otázku výšky úrokov z omeškania. Súčasne výška úrokov z omeškania dojednaná medzi účastníkmi hlavného vzťahu je primeraná aj k výške uplatňovaného dlhu; nejedná sa o neprimeranú sankciu za nesplnenie nominálne nízkeho, resp. bagateľného dlhu. Odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/11/2003, v zmysle ktorého účastníci obchodného záväzkového vzťahu si môžu dohodnúť sadzbu úrokov z omeškania pre prípad omeškania dlžníka s plnením peňažného záväzku, ktorá má prednosť pred zákonnou úpravou. Ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/261/1996, kde sa uvádza: „Pri úvahách o primeranosti dohodnutej úrokovej sadzby nie je možné bez ďalšieho vychádzať z výšky úrokov, ktoré obvykle požadujú banky za poskytnuté úvery. Banky sú špecifické podnikateľské subjekty, ktorých predmetom činnosti je prijímanie vkladov a poskytovanie úverov z takto vytvorených voľných peňažných prostriedkov. Nebezpečie, že niektorí dlžníci poskytnuté prostriedky včas nevrátia, je pri tomto druhu podnikania súčasťou podnikateľského rizika a banky s ním musia počítať. Na iných podnikateľov nedodržanie splatnosti peňažných záväzkov obyčajne dopadá oveľa citelnejšie. Títo spravidla nemajú nadbytočné disponibilné peňažné prostriedky a pri organizovaní svojej podnikateľskej činnosti vychádzajú z predpokladu, že ich pohľadávky budú uspokojené v dohodnutých termínoch. Ak z uvedených dôvodov pri svojej činnosti dohodnú úroky z omeškania vyššie, ako spravidla požadujú

banky z úverov nesplatených v dohodnutých termínoch (30 až 36 %), nemožno to hodnotiť ako konanie, ktoré odporuje zásadám poctivého obchodného styku.“ Odvolací súd z uvedených dôvodov odvolacie námietky vyhodnotil ako nedôvodné. Súčasne nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP (súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP (rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu).

3.1. Žalovaný 2/ v kontexte namietaného nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu podľa § 420 písm. f) CSP namietal porušenie jeho práva na verejné prejednanie veci za prítomnosti strán sporu, práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia a práva na zachovanie rovnosti strán v konaní. Žalovaný 2/ namietol nedostatok konfrontácie s protistranou. Odvolací súd sa s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v plnej miere stotožnil, čo dovolateľ považoval za arbitrárne a prekvapivé.

3.2. Žalovaný 2/ prípustnosť dovolania vyvodil podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP z nesprávneho právneho posúdenia veci, kde odvolaciemu súdu vytkol nedôsledné zaobranie sa platnosťou jednotlivých kúpnych zmlúv medzi žalobkyňou a kupujúcim Beer Sheva s. r. o. a to konkrétne skutočnosťou, že za kupujúceho boli zmluvy podpisované len jedným z konateľov napriek tomu, že sa jednalo o tovar v hodnote nad 100.000,- Sk. Dovolateľ poukázal na § 39 OZ a § 304 ods. 1 ObZ. Označil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2007 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/871/2000. Dovolateľ mal teda za to, že pokiaľ nedošlo k platnému uzavretiu kúpnej zmluvy medzi veriteľom a dlžníkom, nebolo možné daný neplatný záväzok platne zabezpečiť ručením. Súd prvej inštancie nevykonával navrhované dôkazy verejne prístupným Obchodným registrom pre zistenie spôsobu konania dlžníka v záväzkových vzťahoch a taktiež súd neumožnil konfrontáciu strán sporu v tejto otázke. Odvolací súd podľa názoru dovolateľa žiadnu z odvolacích námietok neodôvodnil. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP súd prvej inštancie podľa dovolateľa taktiež neriešil správne výšku úrokov a nezaoberal sa zásadami poctivého obchodného styku, napr. podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 548/2014, pričom dovolateľ uviedol že otázka, či dohodnutá výška úrokov je alebo nie je v súlade s poctivým obchodným stykom, musí byť vždy predmetom starostlivého posúdenia každého jednotlivého prípadu. Žalovaný 2/ navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania. Žalovaný 2/ zároveň návrhom z 13. októbra 2023 žiadal o odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie z dôvodov hodným osobitného zreteľa spočívajúcich v podaní návrhu na vykonanie exekúcie, pričom žalovaný 2/ už nepodniká a nemá príjem.

4. Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §

420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. V hierarchii postupu dovolacieho prieskumu platí, že dovolací súd najprv skúma prípustnosť dovolania z dôvodu zmätočnosti a až ak namietaný dôvod podľa § 420 CSP preukázaný nie je, pristúpi subsidiárne dovolací súd k prieskumu dovolacieho dôvodu spočívajúceho v správnosti právneho posúdenia veci (§ 421 CSP). Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolací súd prednostne pristúpil k posúdeniu existencie namietanej vady podľa § 420 písm. f) CSP.

12. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým

vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

14. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

15. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces.

16. Dovolateľ prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP naviazal na námietky, že v konaní nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie prišlo k zjavnému porušeniu kogentných procesných ustanovení, konkrétne bolo porušené právo dovolateľa na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia a zachovanie rovnosti strán v konaní. Dovolateľ namietal, že nedošlo vo veci ku konfrontácii s protistranou sporu, ktorú považoval za rozhodujúcu pre vyriešenie nejasností (napríklad v podpisovaní objednávok, dodávok tovaru atď.). Uviedol, že v danom smere sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, na základe čoho považuje dovolateľ rozhodnutie odvolacieho súdu za arbitrárne a prekvapivé, kde súčasne prišlo k porušeniu práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Dovolací súd uvádza, že o prekvapivé rozhodnutie sa jedná vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie. Keďže sa v danej veci jednalo o v plnej miere potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, na ktoré v obsahu svojho rozhodnutia aj priebežne odkazoval, nemožno dané považovať za rozhodnutie nepredvídateľné zo skutkových okolností veci, pričom k skutkovým zisteniam bolo súčasne umožnené stranám sa v priebehu súdneho konania vyjadrovať. V danom kontexte dovolací súd zároveň uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu je obsahovo rozsiahle, kde sa tento podrobne zaoberal odvolacími námietkami týkajúcimi sa odňatia možnosti konať pred súdom, resp. nariadením súdneho pojednávania, predvolávaním strán naň, možnosti konfrontácie medzi sporovými stranami vyplývajúcej z neúčasti na pojednávaní, či tvrdeným nerešpektovaním opatrení na zamedzenie šírenia ochorenia covid-19. Ďalej sa odvolací súd jasne vyjadroval k otázkam (ne)platnosti Zmluvy, dodatkov k nej a dohody o ručení, rovnako tak rozobral svoje závery týkajúce sa otázky neprimeranosti úrokov z omeškania. Zo žiadnej časti rozhodnutia odvolacieho súdu nemožno konštatovať prekvapivosť či arbitrárnosť rozhodnutia odvolacieho súdu vzhľadom na skutkové okolnosti veci zisťované v priebehu konania predchádzajúceho rozhodnutiam súdov nižších inštancií. Súčasne dospel dovolací súd k záveru, že právo dovolateľa na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (§ 387 ods. 3 CSP), porušené nebolo.

Rozhodnutie odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) spĺňa náležitosti odôvodnenia rozhodnutia (§ 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP), a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné či nedostatočne odôvodnené. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Argumentácia odvolacieho súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené, aj závery, ku ktorým na ich základe dospel, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Z rozhodnutia odvolacieho súdu je v plnej miere zrejmé, k akým skutkovým zisteniam na základe vykonaného dokazovania dospel, ktoré skutočnosti mali vplyv na posúdenie veci, akým spôsobom tieto skutočnosti posúdil a na základe akých úvah z nich vyvodil závery prezentované závery.

17. Námietku týkajúcu sa zachovania rovnosti strán v konaní, či porušenie práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom dovolateľ len všeobecne konštatoval, nijakým spôsobom bližšie nekonkretizoval, na základe čoho dovolateľ daný dovolací dôvod nevymedzil súladne s § 431 ods. 2 CSP, čím nebolo možné v danej časti podrobiť tieto námietky dovolaciemu prieskumu. Dovolateľ ďalej namietal porušenie práva na verejné prejednanie veci za prítomnosti strán sporu, na čo naviazal námietku, že neprišlo ku konfrontácii strán sporu. Dovolací súd vec preskúmal a zistil nasledovné. Súdne pojednávanie (prvé vo veci) bolo nariadené na termín 17. septembra 2020 (č. l. 310). Žalovaný 1/ sa prostredníctvom a zároveň spolu s právnym zástupcom ospravedlnili z účasti na danom pojednávaní spolu so žiadosťou o odročenie (č. l. 312), pričom zo strany súdu boli vyzvaní na preukázanie okolností predpokladajúcich potrebu odročenia pojednávania (č. l. 315) a súčasne upozornení na skutočnosť, že v plnomocenstve bol vyjadrený súhlas klienta so substitučným zastúpením. Na možnosť substitučného zastúpenia reflektované nebolo, rovnako tak nebol preukázaný závažný zdravotný stav. Opätovne prišlo k návrhu na odročenie pojednávania zo strany žalovaného 1/ oznámením zo 14. septembra 2020 (č. l. 332). K odročeniu súdneho pojednávania malo prísť a to na deň 24. novembra 2020 (č. l. 323), pričom následne prišlo k odročeniu na deň 3. decembra 2020 (č. l. 335). Následne bola súdu prvej inštancie doručená žiadosť o ospravedlnenie neúčasti a žiadosť o odročenie pojednávania zo strany žalovaného 2/ (č. l. 336), ktorej nebolo vyhovené z dôvodu možnosti substitučného zastúpenia (č. l. 344). Ďalej prišla žiadosť o ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu a klienta a o odročenie pojednávania zo strany žalovaného 1/ (č. l. 345, 347). K odročeniu termínu súdneho pojednávania prišlo na 23. februára 2021 (č. l. 354), z dôvodu mimoriadnej situácie spôsobenej koronavírusom odročené na 24. júna 2021 (č. l. 356). Znovu prišlo k doručeniu žiadosti o ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu a klienta a odročenie pojednávania zo strany žalovaného 1/ (č. l. 362). Súdne pojednávanie bolo odročené na 12. augusta 2021 (č. l. 360, aj z dôvodov na strane zákonnej sudkyne). Následne prišlo k doručeniu žiadosti o ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu a klienta a o odročenie pojednávania zo strany žalovaného 2/ (č. l. 369). Zo strany súdu prvej inštancie bolo oznámené nevyhovenie žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu možnosti substitučného zastúpenia (č. l. 376), k čomu bola súdu doručená reakcia žalovaného 2/ spolu s preukázaním nesúhlasu strany sporu so substitúciou (č. l. 380). Súdne pojednávanie bolo odročené na 30. septembra 2021 (č. l. 396). Následne prišlo k doručeniu žiadosti o ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu a klienta a odročenie pojednávania zo strany žalovaného 1/ (č. l. 397). K odročeniu pojednávania prišlo na deň 29. októbra 2021 (č. l. 408). Znovu bola doručená žiadosť o odročenie zo strany žalovaného 1/ (č. l. 409), ktorej nebolo vyhovené s odôvodnením nelegitímneho dôvodu na odročenie pojednávania, resp. z dôvodu, že dané okolnosti na strane právneho zástupcu nenastali krátko pred termínom pojednávania spolu s poukazom na možnosť substitučného zastúpenia. Zo strany právneho zástupcu žalovaného 1/ nebol preukázaný nesúhlas žalovaného 1/ so substitučným zastúpením a súčasne bola z potvrdení pracovnej neschopnosti advokáta zrejmá jeho pracovná neschopnosť predchádzajúca dostatočne dlhému časovému odstupu od termínu nariadeného súdneho pojednávania, na ktorú bol advokát povinný reflektovať, nemožnosť svojej účasti predpokladať a na základe toho konať, čo sa však nestalo. Sporové strany boli súdom prvej inštancie upovedomené o skutočnosti, že súdne pojednávanie nariadené na 29. októbra 2021 sa uskutoční (č. l. 421 a nasl.). Zo strany žalovaného 2/ bolo súdu prvej inštancie doručené ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu aj klienta spolu so súhlasom uskutočniť pojednávanie v neprítomnosti žalovaného 2/. Dané súdne pojednávanie uskutočnené bolo (č. l. 435). Dovolací súd na základe uvedeného má za to, že dovolacia

námietka dovolateľa - žalovaného 2/ v časti práva na verejné prejednanie vecí v prítomnosti strany sporu je celkom zjavne nedôvodná. Zo strany súdu prvej inštancie, s čím sa stotožnil aj odvolací súd, vyplýva opakovaná a dlhodobá snaha o vykonanie súdneho pojednávania za účasti žalovaných, ku ktorej opakovane nebolo možné dospieť z dôvodov na strane žalovaného 1/, či žalovaného 2/. Zároveň dovolateľ - žalovaný 2/ vyjadril v zmysle podania právneho zástupcu súhlas s konaním súdneho pojednávania dňa 29. októbra 2021 v jeho neprítomnosti. Dovolací súd poukazom na § 438 ods. 1 CSP v spojení s § 179 ods. 1 CSP dospel k záveru o nedôvodnosti danej námietky dovolateľa podľa § 420 písm. f) CSP.

18. Ďalej dovolateľ v podanom dovolaní, vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP namietal, že odvolací súd sa nezaoberal platnosťou jednotlivých kúpnych zmlúv, k čomu rozvinul tvrdenia týkajúce sa nedostatku podpisu štatutárneho orgánu s odkazom na § 39 OZ, § 304 ods. 1 ObZ a rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/42/2007 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/871/2000, na základe čoho súčasne by nebolo možné dospieť k záveru o platnom vzniku ručiteľského záväzku. Z obsahu dovolania v tejto časti nie je dovolaciemu súdu zrejmé, či sa dané námietky vzťahujú na právne posúdenie vecí podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, keďže dovolateľ udáva skutkové tvrdenia týkajúce sa otázky, či prišlo k riadnemu podpisu Zmluvy, k čomu namieta, že súdy nižších inštancií sa neplatnosťou Zmluvy (vyplývajúcej z tvrdenej vady nedostatku podpisov štatutára) nezaoberali. Dovolateľ ďalej svoju argumentáciu presunul do roviny námietok nevykonania dôkazov zo strany súdov nižších inštancií, pričom však nekonkretizoval o aké dôkazy sa má jednať, resp. uviedol len verejne prístupný obchodný register, na ktorý však súd prvej inštancie pri svojom posúdení vecí reflektoval (viď. § 185 a § 186 CSP) a opätovne namietal, že odvolací súd sa nevyjadril k žiadnej z odvolacích námietok. Námietka nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v otázke platnosti Zmluvy by však spadala pod dovolací dôvod zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, ku ktorému rozsahu a komplexnosti odôvodnenia rozhodnutia sa dovolací súd vyjadril v bode 17. a nasl. tohto rozhodnutia. V danej časti dovolateľ žiadnym spôsobom nestanovil právnu otázku, pri riešení ktorej malo zo strany odvolacieho súdu prísť k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Danú právnu otázku nie je zároveň možné zo strany dovolacieho súdu s určitosťou abstrahovať z obsahu dovolania. Zároveň dovolací súd uvádza, že rozhodnutie dovolacieho súdu, na ktoré dovolateľ poukázal, udáva len povinnosť dodržania spôsobu konania štatutárneho orgánu vyplývajúceho zo zápisu v obchodnom registri. Z uvedeného obsahu dovolaciemu súdu vyplýva nesúhlas dovolateľa so skutkovými zisteniami súdov nižších inštancií týkajúcimi sa existencie podpisov konateľov na Zmluve.

19. Dovolateľ ďalej vyjadril nesúhlas s posúdením otázky výšky úrokov z omeškania, kde sa podľa jeho tvrdení je potrebné zaoberať zásadami poctivého obchodného styku, čo je súd povinný skúmať ex offio. Odkázal príkladmo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 548/2014, ktorým však prišlo k odmietnutiu ústavnej sťažnosti sťažovateľa bez toho, aby došlo ku konštatovaniu akýchkoľvek záverov podstatných pre právnu prax v otázkach posudzovania výšky úrokov. Dovolateľ ďalej označil rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 a sp. zn. 4Obo/143/1998. K uvedenému dovolací súd uvádza, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26. apríla 2012 sa zaoberá výškou úrokov dojednanou v zmysle Občianskeho zákonníka a to v podobe odplaty za užívanie požičanej istiny podľa § 658 OZ, čo nemožno stotožniť s meritom tejto veci, kde sa v prípade úrokov z omeškania jedná o následok porušenia zmluvných povinností v rámci obchodnoprávných záväzkov podľa Obchodného zákonníka. Obdobné platí v kontexte rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998 z 1. júla 2000, ktoré bolo vydané vo veci úrokov k zmluve o úvere. Zároveň považuje dovolací súd za nutné poukázať na skutočnosť, že odvolací súd sa k otázke primeranosti výšky úrokov vyjadril spolu s odkazom na rozhodovaciu prax najvyššieho súdu.

20. Dovolací súd v tejto súvislosti pripomína, že aby na základe dovolania podaného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť najskôr splnené predpoklady prípustnosti dovolania, zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky

dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (porovnaj 2Cdo/203/2016, 3Cdo/216/2017, 4Cdo/64/2018, 6Cdo/113/2017, 7Cdo/95/2017 a 8Cdo/95/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania, či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení, môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

21. Pre procesnú situáciu, v ktorej § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková), ktorá musí mať zreteľné charakteristické znaky. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia.

22. Dovolací súd taktiež zdôrazňuje, že správnosť súdmi riešených skutkových otázok nemôže byť v dovolacom konaní podrobená meritórnemu prieskumu, lebo dovolací súd je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd; skutková okolnosť (t. j. skutková otázka, resp. riešenie skutkovej otázky) z hľadiska § 421 ods. 1 CSP je irelevantná. Riešenie skutkovej otázky je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky prebieha v procese právneho posudzovania vecí, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, jej aplikácii na podklade skutkových zistení (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/218/2017, 3Cdo/150/2017, 4Cdo/7/2018, 4Cdo/32/2018, 7Cdo/99/2018).

23. Dovolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že žalovaným 2/ namietané nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom nespĺňa kritériá vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovení § 431 až § 435 CSP, a to z dôvodu, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ani na prehodnotenie vykonaných dôkazov. Totiž nesúhlas žalovaného s posúdením platnosti Zmluvy a na to naviazaného akcesorického záväzku v podobe ručenia sa týka hodnotenia skutkových zistení v procese dokazovania, konkrétne išlo o zistenie, či bola Zmluva podpísaná v súlade s postupom štatutárneho orgánu zapísaného v obchodnom registri pri obchodnej spoločnosti dlžníka alebo nie. Zároveň zo strany dovolateľa došlo v dovolaní k poukazu na potrebu skúmania výšky úrokov z omeškania v kontexte poctivého obchodného styku, kde taktiež nedošlo ku kvalifikovanému položeniu právnej otázky (zároveň ju nebolo možné jednoznačne abstrahovať), len k vyjadreniu nesúhlasu so závermi súdov nižších inštancií, pričom súčasne dovolateľom označené rozhodnutia dovolacieho súdu, od ktorých sa mal odvolací súd odkloniť, neboli súladné s meritom tejto veci.

24. Dovolací súd dospel k záveru, že procesný postup odvolacieho súdu, ktorý konal v zmysle ustanovení a zásad zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, nemožno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutie sa nevymyká nielen zo zákonného, ale ani z ústavnoprávneho rámca. Uvedeným postupom preto nedošlo k založeniu namietanej vady podľa § 420 písm. f) CSP a žalovaný 2/ neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý by mal za následok porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Dovolací súd zároveň dospel k záveru, že nebola založená prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP a to z dôvodu, že v dovolaní vyjadrené tvrdenia nenapĺňajú znaky ustanovené v § 432 CSP v spojení s § 421 CSP.

25. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného 2/ odôvodnené § 420 písm. f) CSP odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému

dovolanie nie je prípustné a v časti, v ktorej namietol nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, ktoré nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

26. Nakoľko dovolací súd rozhodol o podanom dovolaní tak, že ho podľa § 447 písm. c) CSP a § 447 písm. f) CSP odmietol, o návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie samostatným uznesením nerozhodoval.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.